

1.

Ik kijk naar de knalroze koffer in de hoek van de kamer. Heb ik extra bagage nodig? In gedachten ga ik door mijn kledingkast en kies ik er de beste kledingstukken uit. Nee, deze koffer is perfect. Ik klik op nee en de computer stuurt me verder naar de betalingsoptie. Nog even betalen en mijn vliegticket is geboekt. Een glimlach verschijnt op mijn gezicht. Ik heb hier zo lang op gewacht. Over een paar dagen vertrek ik naar Aruba. Het is altijd al een droom van me geweest om naar het buitenland te verhuizen en in het zonnige weer een zaak op te starten. Nu op zevenentwintigjarige leeftijd is het zo ver.

Jarenlang heb ik elke cent gespaard. Elk weekend heb ik gewerkt om extra geld te verdienen. Ik mag niet terugdenken aan die bakkerij. De rillingen lopen over mijn rug. Elke ochtend zo vroeg opstaan, onvriendelijke klanten bedienen en dan had je de bakkersvrouw nog. Het was een vreselijk mens en de bakker zelf had niets te zeggen. Ze was altijd boos en humeurig om de kleinste dingen. Continu liep ik op de toppen van mijn tenen. Je kent het wel, het type vrouw

dat je in de tekenfilms met de deegrol achter iedereen aan ziet lopen. Dat was ze.

Op een dag zei ze tegen mij: 'Lia, dit is echt je laatste kans. Als je nu niet beter je best doet, stopt onze samenwerking.'

De taart die nog geen minuut later op de vloer kletterde, heeft er ook niet bij geholpen. Bah... wat een vreselijke tijd. Gelukkig ben ik daar weg en ligt een nieuw project al op de loer. Eindelijk heb ik alle touwtjes in handen.

Als ik aan Aruba denk, word ik onmiddellijk vrolijk. Ik kan de geur van de zee bijna ruiken. Ik zie me daar al staan met mijn perfect gebruikte lichaam achter de cocktailbar van mijn dromen. Daar hoort de perfecte inrichting bij die ik natuurlijk tot in de puntjes heb bedacht. Ik zie de rijen mensen die staan aan te schuiven om een drankje te komen drinken al voor me. De *influencers* die mijn bar noemen op sociale media en de bekende personen die ik allemaal ga ontmoeten. Misschien ga ik dan wel op de foto met die beroemde mensen. Zou ik een vipzone moeten voorzien?

Een rode zin springt op het scherm en haalt me abrupt uit mijn droom. Betaling geweigerd. Hoezo betaling geweigerd? Hoe kan dat nou? Ik check snel mijn rekening. Ik kom net tweehonderd euro te kort voor het ticket. Tweehonderd euro! Ik heb net het perfecte pand gekocht en nu kan ik er

zelfs niet heen. Hoe moet ik dit oplossen? Ik speur met haviksogen mijn kamer af op zoek naar spullen die ik *last minute* kan verkopen, maar buiten wat meubelen die mee gaan naar Aruba en een plant die op het punt staat om te sterven, is er niets. Balend klik ik de pagina weg. Eerst moet ik extra geld verdienen, maar hoe? Een tel overweeg ik opnieuw de bakkerij, maar onmiddellijk komt de bakkersvrouw opnieuw in mijn gedachten. Nee, geen optie. De bijbaantjes die ik op het internet vind, zijn saai en schaars. Ik probeer eens te zoeken op de term “snel geld verdienen”. Als eerste krijg ik een lijst met mogelijke cryptomunten en aandelen om in te investeren. Ik rol met mijn ogen. Ja daag, ik heb helemaal geen tijd om te wachten tot mijn investering misschien wat extra geld zal opleveren.

Ik zoek een tijdje verder en kom dan bij een pagina die belooft dat je snel extra geld kan verdienen met enquêtes in te vullen. Het klinkt veelbelovend en ik meld me aan. Per enquête verdien ik een bedragje dat ik kan storten op mijn rekening, makkelijk toch? Ik vul gewoon een hele dag van die enquêtes in en ik heb mijn geld onmiddellijk bij elkaar. Vol goede moed klik ik de eerste enquête aan. Voor ik het goed en wel besef ben ik twintig minuten verder en vijftig cent rijker. Pfff, waarom zijn enquêtes ook zo saai? Nu nog uitbetalen die handel en de eerste halve euro is binnen. Ik